Ч. 94 (13.992). Львів, середа 10. квітня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

„Византійсько-словянський обряд“ означення наукове — не юридичне.

З розмови представника „Діла“ з Ексцеленцією Митрополитом Шептицьким.

Подане за „Львівськими Архиепархіяльними Відомостями“ в числі 89. „Діла“ з 5. ц. м. пояснення Ексцеленції Митрополита А. Шептицького до декрету Апостольської Столиці про „Комісію для Росії“ та про видання богослужбових книг для нашої Церкви викликало в широких кругах українського громадянства різні толки. Ми почули з кількох сторін запити, чи нова назва: словянський або византійсько-словянський обряд, ужита в декреті на означення греко-католицького обряду, не внесе у нас замішання, а то й боротьби та анархії, чи припадково це не новий експеримент у наших церковних відносинах, на якому скористає хтось третій...

Щоб розсіяти всі можливі сумніви та дістати авторитетне вияснення в цій немаловажній справі, представник Редакції „Діла“ звернувся до Ексц. Митрополита з проханням розвіяти ті сумніви й побоювання, що зродилися в деяких наших кругах після появи згаданого декрету й пояснення до нього. Ексц. Митрополит, що, як відомо, прикований важкою недугою до одного місця від пятьох літ, приняв нашого відпоручника дуже радо і в довшій розмові з ним на цю тему дав отсі авторитетні вияснення:

Декрет Св. Апостольського Престола, т. зв. motu proprio з 21. XII. 1934. про „Комісію для Росії“ та про видання богослужбових книг словянського обряду, означує виразно наш греко-католицький обряд **як обряд византійський.** Прошу тільки перечитати уважно точний переклад того декрету у „Льв. Архіеп. Відомостях“, і побачите, що щодо цього не може бути ніяких сумнівів. З того декрету виходить також ясно і недвозначно, що наш обряд не ділиться на якісь відмінні від себе галузи, а е **один і той самий** і в Галичині і на Закарпатті і в Югославії і в Америці, і таксамо серед наших братів на Волині, Підляші, Поліссі й Холмщині. В різних церквах чи провінціях нашого обряду можуть бути вживані деякі провінціональні відміни, але вони **не можуть зміняти в нічому того, що суттне в обряді.**

Означення Св. Отцем у декреті обряду назвою „словянський“ або „византійсько-словянський“ ужите в **науковому, а не в юридичному змислі** і в дотеперішній практиці у нас воно нічого не зміняє, бо **це означення не зміняє правного стану річи.** Значить: назва „греко-католицький“, зафіксована зрештою в Конкордаті Апостольської Столиці з Польською Річипосполитою, залишається, як і досі, ненарушена, тому не може бути мови про зміну тої назви в документах, церковно-парохіяльних печатках, тощо. Тимсамим не може бути й мови про якесь замішання чи анархію, чого дехто боїться, бо **в практиці буде все по старому.** Очевидно, таксамо не тангує це в нічому номенклятури „католицький“ в ріжних наших установах, публікаціях і т. д., бож ця назва вповні оправдана і має вже у нас вікову традицію.

Словом: означення Св. Отцем нашого обряду назвою „словянський“ або „византійсько-словянський“ має лиш **науково-теоретичне, а не практично-правне значіння.** Одначе вага того означення все таки величезна, передовсім під **оглядом національно-ідейним:** адже відтепер всі сини нашого народу, де вони не жилиб, **є членами одного й того самого византійсько-словянського обряду.** Значить: ми, греко-католики в Галичині, не маємо іншого обряду від братів на північно-західних землях, яким тепер надають часом назву: католики східно-словянського обряду; відтепер вони творять з нами **одну тісну віроісповідну родину.** А це хіба немаловажна річ, і всі ми повинні це як слід зрозуміти й оцінити. Маємо той сам обряд, що наші православні брати на Волині, Холмщині, Поліссі й Підляші, хоч вони відірвані від нас і Апостольського Престола насильним переслідуванням царського уряду, через що і в обрядах були введені зміни. Лучність наша з нашими відділеними братами в обрядах є для нас великої ваги і зі становища церковного і національного, бо скріпляє в нас надію, що прийдуть часи, в яких ніщо вже не буде нас ділити.

Жертвуйте на Паску для українських военних вдів і сиріт!

За дозволом Воєвідських Урядів Управа Т-ва „Український Фонд Военних Вдів і Сиріт“ переведе в неділю 14. квітня ц. р. прилюдну збірку гроша у користь военних вдів, сиріт і батьків по поляглих у 1918—1920. рр. членах Української Галицької Армії.

Від кількох років буде це перша збірка, на яку Т-во дістало дозвіл. Гроші, зібрані в часі останньої збірки в 1932. р., Т-во видало вже на підмоги вдовам, сиротам і батькам, на лікування й на недужих вдів і сиріт та на шкільні оплати для двох учеників-сиріт, приміщених у Львові на кошт Товариства. З призбираних під кінець 1934. р. жертв, при помочі приватних зусилок, Т-во могло роздати скромні підмоги з нагоди Різдва Христового для 218 найбідніших вдів і сиріт лише на суму 1.648.02 зол, так, що в касі Т-ва не осталось вже ніяких грошей.

Около 220 вдів, сиріт і батьків живе в крайній нужді. Їм мусимо помогти, бо вони стратили своїх опікунів для народу! Не можна дозволити, щоб вони простягали руку за прошенним — на наругу та сміх злобних людей. На це не дозволяє християнська любов ближнього й честь народу!

Тому Управа Т-ва звертається з горячим покликом до всього П. Т. Громадянства:

Жертвуйте на паску для военних вдів і сиріт!

Нехай ніхто не відмовить лепти на вдови й сироти!

Вступайте в члени Товариства! (Членська вкладка 50 сот. місячно).

В неділю, 14. квітня, не минайте пушки й докиньте до неї свою лепту!

Жертви просимо пересилати поштовими складанками, або просто на адресу Товариства.

Львів, у квітні 1935.

УПРАВА ТОВАРИСТВА
„Український Фонд Военних Вдів і Сиріт“
Львів, Потоцького 48.

Від Німеччини не загрожує інвазія.

БЕРЛІН, 10. 4. ПАТ. Урядова „Дипльоматіш-Політіше Корреспонденц“, пишучи про конференцію у Стрезі висловлює побажання, щоби, коли говоритимуть про рішення Німеччини з 16. березня, не забули про розброєневі зобовязання інших великодержав. Привернення збройної суверенности Німеччини зовсім не свідчить про небезпеку для інших держав, і хто обстоює такі погляди на зовнішної волі. Говорити про те, буцім то би Німеччина змагала до експанзії — це звичайна наклепна пропаганда. Доказ на це давніші версії про німецьку агресивність супроти Данцігу, Сари й Австрії. Те саме торкається теж Мемеля, де від ряду літ підозрівають Німеччину, буцім то вона хотіла там викликати державний переворот. З німецької сторони не загрожує ніяка інвазія, те тому всі наради над збірною акцією проти поширення зобовязань не на місці

Гріш родить гріш

але тільки на вкладці

в Народній Торговлі.

Це твердять усі її вкладники з вдоволенням.

Ближчі умовини подає устно або писемно

НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ, ЛЬВІВ, РИНОК 36.

НА ВЕСНУ боа з лисів, тхорів, кун і інших шкірок, пелерини та краватки поручає по найдешевших цінах одинока українська ФАБРИКА ФУТЕР „ХРОМ“ Львів, ул. Руська 20. Тел. 71-88. 1165 6—5

Перед виборами до повітової самоуправи.

ПО ВОЛОСНИХ ВИБОРАХ.

Вибори до волосних рад в чотирьох галицьких воєвідствах вже покінчені. Вибори волосних управ, себто вибори війтів, підвійтів і лавників, або також уже відбулися, або добігають кінця. Вже протягом місяця квітня і травня відбудуться вибори до повітових рад, а негайно по них вибори до повітових виділів.

На загал вибори для волосних рад випали для українців погано, а вибори до волосних управ просто зле. На такий вислід зложилося багато завинених нами, а також незалежних від нас причин. Цими найважнішими причинами були: 1) посередність виборів до волосних рад, себто те, що виборцями були громадські радні й солтиси та підсолтиси, 2) замале підготування з нашої сторони, розсвареність українців між собою, велика кількість кандидатів, а вслід за тим розбиття і 3) головно натиск адміністраційного апарату чи то в формі впливання на виборців, чи у формі виборчих зловживань, чи вкінці незатверджування вибраних українців-війтів. Вибори до волосних рад і волосних управ та причини нашої невдачі вимагають окремої всебічної застанови й оцінки. На загал треба ствердити сумний факт, що в багатьох волостях з великою перевагою українського населення поляки мають більшість у волосних радах, а війтами є звичайно поляки. Крім цього деяка кількість волосних українців вийшла радними не з української, а з урядової листи й вони у волосних радах йдуть рука в руку з поляками.

ВИБОРИ ДО ПОВІТОВИХ РАД.

Вибори до повітових рад є теж посередні, то значить, що повітових радних вибиратимуть члени волосних рад і волосних управ. Тому некорисний вислід виборів до волосних рад і волосних управ передрішує справу в тому, що вибори до повітової самоуправи вийдуть для нас погано. Та всеж ми мусимо доложити всіх зусиль, щоби повітові вибори не були дальшим погіршенням нашого стану посідання, щоби українське населення добуло в повітовій самоуправі бодай такий відсоток радних, що у волостях. Техніка виборів є така: Кожна волость вибирає двох членів повітової ради. Крім цього міста відповідно до кількости населення вибирають від 2 до 5 радних. Лише міста, що числять понад 25.000 населення не входять до повітової самоуправи. Некорисною для нас є ця обставина, що малі волости, які нараховують кілька тисяч населення, з перевагою польського населення вибирають двох повітових радних і великі волости, що мають кільканадцять тисяч населен-

ня, з перевагою українського населення теж вибирають двох повітових радних. Вибори повітових радних є пропорціональні, а це значить, що звичайно польська меншість в кожній українській волости змагатиме до того, щоби вибрати собі одного повітового радного.

Справу погіршує ще ця обставина, що деякі українці волосні ради йтимуть при виборах із поляками. З цього виходить ясно, що тільки в деяких наших повітах істнує теоретична можливість, щоби ми здобули більшість.

ВИБОРИ ДО ПОВІТОВИХ ВИДІЛІВ.

Повітовий виділ складається з 6-ти членів. Членів повітового виділу вибирають повітові радні. Вибори є пропорціональні. Головою повітового виділу є повітовий староста з уряду. Вислід виборів до повітових виділів залежить від майбутнього складу повітових рад. Ми маємо дуже малі вигляди на те, щоби денебудь добути більшість у повітових виділах.

ЯК ПОВЕСТИ ПІДГОТОВУ ВИБОРІВ І КОГО ВИБИРАТИ ДО ПОВІТОВИХ РАД І ПОВІТОВИХ ВИДІЛІВ.

Вислід кожних виборів залежить від підготови і доброї чи злої організованости виборців. Ми мусимо доложити всіх зусиль, щоби перетягнути на нашу сторону хитких українських виборців, щоби не допустити до розбиття голосів чи пак, щоби виборчі компроміси не виходили на нашу шкоду.

Повітові Народні Комітети мусять в найкоротшому часі відбути в кожному повіті наради волосних радних та обговорити грядучі вибори до повітової самоуправи та устійнити українських кандидатів до повітових рад і повітових виділів. Значіння повітових радних залежить не лише від їх кількости, але й від їх якости. Ми можемо лише в дечому вплинути на кількість наших радних, але зате якість радних залежить тільки від нас. Повітовими радними слід вибирати зправила інтелігентів, священиків, кооператорів, лікарів і щонайсвідоміших селян. Повітова рада є великою і складною машиною. Ми мусимо здобути вплив на кермування цією машиною. Що більше, повітові ради й повітові виділи мають рішаючий вплив на господарку громадських і волосних рад, а ще й заноситься на те, що повітова самоуправа може мати вплив і на вислід соймових виборів. Значіння і вплив можуть мати тільки такі радні, які визнаватимуться і в законних постановах і в господарських, гуманітарних та освітніх справах. Щонайменше половина українських повітових радних повинні бути інтелігентами. Про поодинокі кандидатури повинна рішати не амбіція поодиноких членів, лише чесність і знання та відвага кандидатів постояти за своє право. Некорисною для нас є ця обставина, що членами повітових рад не можна вибирати інтелігентів із міст, бо член повітової ради мусить мати виборче право в тій волости, яка його вибирає радним. Зате членами повітових виділів повинні бути вибрані з нашої сторони правники, інжиніри та кооператори з міст, бо зправила міста входять теж у склад повіту. Засідання повітових виділів відбуваються часто, приблизно раз на тиждень і членство повітового виділу це не почесть, а важкий та відповідальний перед народом обовязок. Належито може виконати цей обовязок тільки особа, що мешкає в місці і має правничу чи економічну освіту.

В. Целевич.

НАЙНОВІШІ МОДЕЛІ
НАЙВИБАГЛИВІША РОБОТА
Найнижчі ціни у весняних жіночих
плащах і костюмах
у фірмі

НАЙКРАЩА ЯКІСТЬ
НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР
МОЛДАВЕР
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА ч. 17. I. пов. Телефон 246-56.

В Яворівщині голодує 24.000 осіб.

КОНФЕРЕНЦІЯ У Т-ВІ „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР".

У понеділок 8. квітня ц. р. відбулась заходом Т-ва „Сільський Господар" у домівці цьогож Т-ва інформативна нарада у справі допомоги голодним Яворівщини. На нараду прийшло 12 представників центральних установ і сімох представників української преси.

Нараду відкрив в год 6.15 вечором дир. Т-ва „Сільський Господар" **інж. д-р Евген Храпливий** витаючи представників преси й установ. Провід обняв **пос. М. Матчак.** Короткий змістовий та ядерний реферат про розміри голодової катастрофи в Яворівщині виголосив голова філії „Сільського Господаря" в Яворові **о. Ломницький,** парох з Вільшаниці. Референт заявив, що розміри голодової катастрофи годі зясувати. Селянство в Яворівщині що року голодувало. Раз на день у селянській хаті горів вогонь і тільки один раз на цілий день рідня їла взагалі. Тому до постійного голодування селянство призвичаїлося. І коли нині самі селяни заговорили про голод, то тому, що положення їх дійсно страшне, розпучливе.

ДЕЩО СТАТИСТИКИ.

Філія перевела статистику в 44 селах, яка виявила, що 2.274 родини голодують у буквальному слова значінні, 2.225 родин їдять ще дещо (чотирма бульбами на день живе ціла родина), разом голодує 4.524 родин. З цього дорослих осіб голодує кругло **14.000,** дітей до 10 років **10.000,** разом 24.000.

І ось, щоб прохарчувати голодних аж до жнив, необхідні на три місяці харчі в такій кількості: 160 вагонів картопель і 30 вагонів збіжа, числячи по 90 кг. на особу. Крім того на сівбу необхідні 35 вагонів збіжа і 100 вагонів картопель на саджения.

Філія покликала до життя секцію до боротьби з голодом, яка знову поділилась на підсекції. Староство згодилось на її істнування. На інтервенції цієї секції староство виєднало від уряду для голодних 4 вагони збіжа (два ячменю і два вівса), 16 вагонів картопель і 2.000 зол. грошевої допомоги, яку розділено між голодних, але під умовиною, що голодні відроблять це при направі доріг і т. д.

Секція звернулась теж за допомогою до централі „Сільського Господаря" і до послів. І справді завдяки інтервенції Т-ва „Сільський Господар" Центробанк дав 10.000 зол. позички на 2 проц. річно, яку через „Українбанк" у Яворові і райфайзенки по селах розділено між голодних. Селянин може купити за 15 зол. бодай 100 кг. ячменю. З дрібних жертв надійшло до філії досі 2.500 зол. За ці гроші секція закупила 50 сотнарів муки і 25 сотнарів пенцаку та розділила це між голодних у 16 селах на всіх 44 сіл, де голодують.

ДОЖИВЛЮВАННЯ ДІТЕЙ.

Підсекція для доживлювання дітей дістала 800 зол. і переводить доживлювання теж покищо у 16 селах. І так у селі Вільшаниці доживлюється 160 дітей у шкільному віці. Діти дістають горнятко кави „Пражінь" (кооп. „Суспільний Промисл" дала 50 кг.) і дістають кусень хліба (бохоня ділять там між шестеро). Для дітей у позашкільному віці варять пенцак з молоком і одна дитина дістає 1/4 літри.

Пляну на майбутнє годі укладати, бо невідомо, на як довго стане грошей.

З приводу недалеких Свят Воскресення Христового слід подбати, щоб голодні мали бодай такі харчі, які ми маємо що дня.

ДИСКУСІЯ.

В широкій дискусії забирали голос представники установ і преси. **Дир. Филипович** заявив, що Дирекція РСУК передасть тримісячні вкладки від кооператив Яворівщини секції філії „С. Г." в Яворові на допомогу голодним. **Дир. Палій:** „Маслосоюз" крім допомоги буде роздiлювати молоко голодним. **Інж. М. Творидло** згадав, що Центросоюз звернувся до Повітових Союзів Кооператив, щоб збирали збіжа та картоплі голодним у Яворівщині. Тому, що наші села постійно голодують, слід би подумати над загосподарюванням повітів. **Ред. В. Целевич** звернув увагу на те, що крім Яворівщини голодує теж кілька інших повітів і цілі наші села. Тому, що наше населення постійно недоїдає, воно вироджується. Щоб запобігти голодові, треба героїчних зусиль цілого народу. **Інж. Е. Храпливий:** Центробанк дав 10.000 зол. позички з грошей, які вдалося стягнути з розданих позичок повенянам та установам у 1927 р.

Опісля деякі делеґати установ і представники пресових органів забирали ще раз голос. М. і. дир. **Палій** з Маслосоюзу поставив внесок, щоб преса помістила якнайбільше картин з голоду, щоби влаштувати великий концерт з визначних мистецьких сил на допомогу голодним та врешті і ярмарок з виробів яворівського промислу з відповідним відчитом. На дальшу мету радив дир. Палій подбати у Яворівщині, що отак позбуласяб марева голоду, про поширення мережі молочарських станиць та про підсилення годівлі худоби в цьому повіті; важно теж найти місця для збуту продуктів Яворівщини. Дир. **Храпливий** з „Сільського Господаря" повідомив приявних, що „С. Г." створив окрему секцію для допомоги Яворівщині.

Усім дискутантам відповідав на запити та давав пояснення **о. Ломницький.**

Нараду замкнув **пос. Матчак,** повідомляючи всіх, що у Львові буде створений у висліді наради широкий комітет допомоги Яворівщині, може й постійний комітет сусп. опіки, що вживе всіх заходів для облекшення долі голодних та подав технічні вказівки пресі для дальшої акції.

Нарада скінчилася в год. 19.55.

Голод у Яворівщині, як виходило з наради, справді лячний і загрозливий. Він повинен найти у громадянстві якнайширший відгомін.

Уживайте лише
знаменитої цикорії „ЛУНА"
здорової підмінки кави „ПРАЖІНЬ"
і зернистої „Солодової кави ЛУНА"
виробів української кооперативної фабрики
„Суспільний Промисл" Львів XV., Церковна 2. тел. 42-97

Досягнення проф. Кошиця на музичній конференції.

(Інтервю нашого кореспондента з проф. Кошицем).

Ню-Йорк, 26. березня 1935.

В минулу неділю, 24. березня, стрічаю проф. Олександра Кошиця на черговій пробі у Джерзи Ситі у приготуванні до концерту в честь Шевченка 7. квітня в Тавн Голл у Ню-Йорку. Після привітання запитую про успіх поїздки до Індіянаполіс.

— Пішло ліпше, ніж я міг думати — каже шановний професор. — Я не лише задоволений, але й здивований.

— Щож таке сталося? — питаю дальше.

— А цеж не виглядає на дивне, що на музичній конференції, де прибуло 2.000 знавців музики, як: композиторів, учителів, інспекторів і ріжних інших фахівців, що приїхали на „Північно-Центральну Конференцію Музичних Виховників" до Індіянаполіс від 17. до 22. березня запрошено лише мене однісенького зпоміж отих сотень ріжнородних чужинних груп і то ще й у ролі ментора. Цеж не лише признання для мене самого, але ще більше для тієї народньої пісні, що ми її тут поширюємо на американському континенті.

— Щоправда, з попередньої розмови з Вами, пане професоре, я не міг докладно зрозуміти, пощо то Вас туди запросили. Поясніть, будь ласка — прошу шановного професора.

— Дуже радо, — відповідає п. Кошиць. — Тільки вважайте: Всі українські пісні, про котрі я вам попередньо згадував, були предметом поважної дискусії на кількох комісіях конференції. Їх вибрано для зразку народніх пісень поширюваних тепер по американських школах. Кожна комісія мала своє спеціяльне завдання, як ось: одна інтересувалася методою навчання, друга музикою, третя хорами і т. п., бо вся конференція мала педагогічно-дидактичний характер, а разом з тим і мистецький. Мене запрошено до праці в комісії вокальної музики молодших і старших вищих шкіл і колеґій, що збиралася в готелі Клейпул. Там я мав показати пова

Майже ЗАДУРНО рештки полотна 50 сот., панама 90 сот., всипи 1·10, крепон 70 сот., веба 1·— та модні вовни на 40% дешевше БЛАВАТНИЙ БАЗАР — Львів, Boimів ч. 12.

Втіхою пань
є волічки і вовни фірми: „ARGO"
Львів, пл. Галицька ч. 3. 210

дивий український стиль пісні. До розпорядимости віддали мені хор консерваторії Джорданія, а на демонстрацію призначено 6 точок, тобто такі пісні: „Розпяття", „Воскресення", „На вулиці скрипка грає", „Гей тай орав мужик" і пісню про Сагайдачного. Це була, так би мовити, лябораторія для мене.

Приступивши до роботи, я завважив, що американці співають ці пісні по свому, а в деяких місцях завважив я навіть інший характер, крім цих пісень, що даються до простого виконання. Через те треба було все чисто перемінити і в такому вигляді виставити перед ширшою публикою. Крім того треба було вивчити ще дві нові пісні, тобто: „Могила" і „Суд перед Пилатом" (кант.), щобн показати методу науки. Завдяки тому, що хор володіє цілковито нотами, лише в деяких місцях треба було зупинятися і проводити окремі голоси в малому темпі, щоб усі партії зрозуміли, зрештою всі читали наче якy книжку. А в хорі було 40 голосів. Моя лекція мала демонструвати мій власний спосіб вничування хору, бо й інші показували свої способи. Після одного виходив другий диригент і дирigував ту саму пісню тим самим хором по свому, щоб вияснити ріжницю виконання і стилю.

Вся авдиторія була задоволена моєю лекцією і після неї ріжні виховники, інспектори і композитори приходили до мене та розпитували про Україну, про її пісню і загалом про все, що їм потрібно було знати у звязку з народньою піснею. Щоправда, вони й так уже мали поняття про українську пісню, бо п. Т. Кроне, що свого часу перекладав українські пісні, коли я ладив їх до друку, роздав присутнім мою статейку про українську пісню, зладжену мною спеціяльно на цю конференцію, а крім цього ще й із сцени додав до статейки пояснення.

— Позвольте, пане професоре, чи може маєте цю статейку? — питаю.

— Рад служити, — відказує чемненько професор. — Ось тут є один примірник.

Цікаво, переглядаю і хочу дечого навчитися. Це 6 сторін машинового письма, ціла лекція в англійській мові про Україну і її пісню, про характеристику української музики та про українських композиторів. Отже є 4 розділи, а кожний має ще свої підподіли. Коротесенько згадано про положення українських земель та українського народу, а в розділі про українську народню пісню згадано про дані обрядові пісні, історичні, побутові, релігійні. При характеристиці пісні обговорено скалі (це дуже фаховий уступ), ритм, мельодії, а після вичислення головних давніх і живучих композиторів поданий зміст пісень, що їх шановний професор співав із хором консерваторії. Довше спинився над обговоренням кантів і релігійної страстної Трильогії, про яку музичні знавці висловлюються як про твір, що його перевищує хіба німецький Бах. Ця трильогія находиться також у виданні Вітмарка разом із 25 іншими піснями, аранжованими Кошицем.

— Коли ж так приймають українську пісню американці, то чому нема фахової критики в музичних журналах? — питаю проф. Кошиця.

— Тожто й клопіт з тим, пане редакторе, — зазважує шановний професор, — що наша журналістика не подала до прилюдного відома голосів критики. Ось маєте бодай один такий.— І передав мені число „Мюзикал Сопервайзор-с Джернал" Musical Supervisors Journal — з жовтня 1933 р., де є прегарна статейка з нагоди появи збірки „Пісні України, аранжовані для хору Олександром Кошицем". Сказано в цій статейці: „Цей новий випуск репрезентований сімома номерами, притягає до себе увагу вже самим престіжом імени блискучого диригента Українського Національного Хору. З другого боку внутрішня цінність аранжементів є настільки велика, що при знайомленні з ними піснями вони притягнуліб до себе прихильну увагу й тоді, колиб цілком не було відоме імя, або навіть і жадного імени не було.

„Тут нема ніяких екстравагантних зусиль витягати з народньої пісні „ефекти". Навпаки, перед нами праця майстра-артиста, який гидиться перекручуванням або викривленням питомих рис пісні. В наслідок цього підноситься природний чар пісні в той самий час, як їй додається нова сила й глибина: проста селяночка на наших очах виростає в „даму високого світу".

„Музикальна сила, красота, майже непомітні доторкнення, якими осягається ця трансформація є такі, що вони можливі тільки тому, хто сам має майже неймовірну силу творити вокальні ефекти..." Підписано: Вилл Ірграт, директор музики в Питсбург, Па.

— Та це лише одна із численних критичних похвал у ріжних фахових журналах — кінчить проф. Кошиць і спішить до дальшої роботи.

С. Демидчук.

Відгуки нападу

посла М. Бачинського на редактора І. Кедрина.

КОМУНІКАТ ТОВАРИСТВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ

В дні 6. квітня 1935 напав посол ББ і державний комісар „Народнього Дому" Михайло Бачинський на ред. Івана Кедрина-Рудницького і користаючи з фізичної переваги тяжко його побив. Це сталося в наслідок пресової кампанії, яку провадило „Діло", поруч інших українських і навіть польських часописів проти господарки та поведінки згаданого вище посла й комісаря.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка пятнує як найрішучіше такий некультурний поступок, висказує свому членові щире співчуття та стверджує, що того роду реакція на публичну критику не зачіпає чести нападеного.

За Раду Товариства:

Роман Купчинський, голова. **Мирон Коновалець,** секретар.

„САМОСУД ПОСЛА НАД РЕДАКТОРОМ".

Під таким наголовком подає ширшу нотатку „Курер Львовскі", в якій поруч з описом останнього нападу М. Бачинського на ред. І. Кедрина пригадує також кілька інших подібних подвигів того пана. Кінчається та замітка таким зворотом: „Про впливи посла з ББ. п. Бачинського в ріжних державних установах оповідають собі у староруських колах дуже багато. Існує взагалі переконання, що п. Бачинського „не можна побідити" на ніякому прилюдному форумі. Однак чести Клюбові ББ своїми методами п. Бачинський не приносить".

Повища замітка правдива остільки, що ті впливи обмежуються до свободи робити все, що до вподоби, на терені Народнього Дому, і до таких виступів, як суботнішній. Зрештою, тим впливам приходить вже кінець і це головна причина поденервування кацика.

Покищо ті „впливи" вистарчили ще на те, щоби — за винятком „Курера Львовского" і „Недзелі Рано" — всі інші польські львівські газети компромітуючий п. Бачинського виступ — промовчали. Сталося це, як довідуємось, наслідком „інтервенції". Промовчання такої яскравої події кидає характеристичне світло на відносини у польському й жидівському львівському журналістичному світі, який не почувається до обовязку примітивної солідарности. у таких підстовових справах свободи чесної журналістичної праці — без огляду на національність!

Міські Театри, в середу 10-го квітня 1935.
Великий Театр грає нині 7.30 веч.
Безсмертний твір Жигмонта Красінського „Небожеська комедія"

Театр Ріжнородностей
Нині 7.30 „Подружий метч"
і в найближчих днях - капітальна комедія — одна гураган сміху. Мотто: чи мужчина може любити дві жінки рівночасно ?

СТ. ЛЕВИНСЬКИЙ

Королева і чура.

Здається, зайва річ довго тут пояснювати, як дуже збентежили мене ці слова. Матильда? Так, я догадувався, це була донька прачки, струнка, вродлива студентка університету. Деколи, зрідка, стрічав я її там, у пральні, як обережно розхиляла низькі, тапетові двері і кликала: „Мамо, прошу на хвилину". Я тямив, що раз, або два рази, наші очі спіткнулися і я навіть запримітив трохи зацікавлення в її погляді. Але це могла бути омана. Ще минулого року представила мене її мама. Вона сказала трохи церемонно: „Матильдо! Пан д-р Левицький", і тоді, за мить, опинилася у моїй руці її холодна, матова рученька, щоби зараз після цього разом зі самою особою щезнути за дверми. Усі ці подробиці засовував я тепер з дбайливістю архіваря-педанта. Так, ми не обмінялися ніколи ні однісіньким словом. На її конті було в мене кілька наших зальотних поглядів і тепер — оця записка.

Довго роздивлявся я її на всі боки і власним очам не йняв віри. Це: „Д-р" у адресі, задержало мене на хвилину. Я, поправді, не був ніяким доктором. Алеж багато, вдавна, мене цим титулом величали, як це водиться у нас, у Галичині. Ні, не могло бути ніяких сумнівів: лист був від вірної мені Матильди і призначений був для мене.

З того менту, коли всі сумніви розвіялися, я втратив дещо з мого звичайного терпцю. Можливість любовної пригоди замаячіла передімною у всій спокусливій красі. Даремне пробував я боронитися перед невідомим, даремне накликав усі сили інерції і себелюбства. Нерозділяючись, пролежав я у мріях усю ніч на ліжку. Поволі, один по одному, піддавалися всі осередки спротиву. Думка звикала до нового хотіння. Коли день забілів на замерзлих шибках кімнати, я був уже рішений: Піду на маскараду! Згадую сьогодні думки тої ночі і не можу позбутися здогаду: адже ж уже тоді, несвідомо, кохав я Матильду!

Залишалося питання костюму. Два дні і дві ночі я вовтузився з оцими пустими думками, як мені переодягтись. Нарешті вибрав я одяг еспанського лицаря. Позичив його у театральній гардеробі, тільки відчистив дещо і скропив пахощами. Цапину борідку теж дочіпив я до мого голеного обличчя і так причепурений посунув у суботу на маскові вечерниці. Не буду скривати, що почував в себе трохи моторошно і тільки задиркуватий стрій і маска на очах додавали бадьорости моїм рухам.

Народний Дім находиться на кілька кроків від мого тодішнього мешкання. Незамічений ніким, пройшов я темний вестибуль і сходи. У гардеробі полонила мене звичайна атмосфера маскаради. Маски півколесом окружили мене: „Мій любенький, еспенський лицарю, проведи мене по салі", шептали чиїсь жіночі уста. Якийсь величезних розмірів церковний клобук, мабуть на ходилицях, уможливив мені непостережний відступ до дверей. На галереї глота була велика. Саме кадриль починався, цей традиційний танок недавнього Львова і всі очі гляділи вниз, у цю дивно настроєну атмосферу Народнього Дому, вкутану тремтливим світлом газових ламп. Але мій зір не пішов униз, тільки помандрував у другий кінець довгої галерії. Там, трохи збоку від решти людей, відкрив я дві жінки. Чи одна з них була Матильда? Вони теж наче би цікавилися танком, що йшов надолині, були зверніені і часто поглядали в мій бік. Старша з них, незамаскована, сиділа на кріслі. Друга, похилена над нею, шептала їй щось на вухо. Волосся мала чорне. Маска закривала її очі. Її костюм, чудо дивного припадку, був, як і в мене, еспанський. Це була сукня Ізабелі з білим мереживним комірцем, що туго здіймався позаду її голови. До вірного портрету еспанської королеви бракувало їй хіба автентичних брабантських мережок і смарагдових перстенів зі скарбів ацтеків. Я затремтів від зворушення. Цеж була Матильда! Я впізнав її струнку, горду стать, коли нараз випростувала спину і станула нерухома як статуя.

Не більше кількох метрів ділило мене тепер від неї. Як пройшов уже всю довжінь галерії я аж тут задержався нерішучий. Чи поклонитися їй, забалакати?, думав я. Адже знав я її так мало. Могла не бажати собі цього, сиділа ж тут ще одна особа, може невтаємничена. Я вирішив не починати першим розмови і чекати на знак від неї. Але Матильда залишалась німа і непорушна як правдива статуя. Я стояв наче загипнотизований, ніяковів потрохи, але не смів рушитися з місця. На долині одна по одній проходили фігури кадриля. Потім пари сплелись у безконечну гірлянду рук і кольорів, що під голосні вигуки аранжерів, розгорталася на очах захопленої галерії. Нарешті музика взвила вальса. Я зітхнув.

(Далі буде).

Росте Український Шпиталь!...

РЕФЕРАТ ДИРЕКТОРА НАРОДНЬОЇ ЛІЧНИЦІ, Д-РА ТИТА БУРАЧИНСЬКОГО, НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ 7. Ц. М.

(Докінчення.)

II.

ЧИ БУДОВА ШПИТАЛЮ ЗА ДОРОГА?

Тут і там чути голоси, особливо з кругів, що старалися за будову, але її не дістали, що будова Уккраїнського Шпиталю коштує за дорого. Для порівнання подаємо тут числа, оголошені начальним лікарем львівської обезпеч. начальні, д-ром Шумським (П. Газ. Л. 3/35), що кажуть про будову санаторії Каси Хорих, збудованої на 250 ліжок (тепер число ліжок збільшено на 350). Кошт будови санаторії з півеляцією терену був 5 міліонів 775.000. Отже кошт будови одного ліжка дає 23.100, у нас (на 100 ліжок) 6.200. Німців одно шпитальне ліжко коштує 8—15.000 зол., шведів ок. 11.000 зол.

Пляни нашого шпиталю виконав інж. Нагірний на підставі спеціяльних студій і по довгих конференціях з лікарською комісією Н. Л. Будову переводить інж. О. Пежанський. До комітету будови належать пп. М. Галібей, д-р Подолинський, М. Стефанівський і д-р Тит Бурачинський. Фаховим дорадником Комітету був бл. п. інж. радн. Гамота, тепер є ним інж. Турин. ПП. з Комітету працювали дуже дбайливо і точно і — як кажеться — обертали кожний сотик у руках, заки його видали. Зрештою, шпиталь це не звичайна будова, бо тут мусять бути збережені і деякі приписи закону і все мусить відповідати вимогам гигієни.

ПРИБУТКИ НАРОДНЬОЇ ЛІЧНИЦІ.

Поза зібраними фондами обертали ми на будову і частину наших звичайних вплиівів з оплат недужих, що лікуються: ці впливи приносили річно 16—25.000 зол., спершу більше, тепер менше, бо і тут відбивається фінансова скрута. Наша „фінансова політика" була така, що ми звичайні впливи призначували на обстанову і вивінування шпиталю: рентґен, віталюкс, крем. лямпу і діятермію. Наші впливи напр. за рік 1933 були такі: з оплат хворих 16.230 зол., субвенції м. Львова і Гал. Каси Ощадности 600 зол. (і то лише завдяки заходам през. В. Децикевича), членські вкладки 96 зол., збірки і датки 1.240 зол., разом 18.166 зол.

З зіставлення оплат, що їх складають хворі за останні 4 роки, виходить, що впливи були такі: д-р Бурачинський 9.010 зол., д-р Гинилевич 11.126 зол., д-р Дзерович 3.009 зол., д-р Дурделло 5.441 зол., д-р Кашубинський 8.766 зол., д-р Куровець 2.562 зол. (1930 і частина 1931 р.), д-р Криштальська 13.041 зол., д-р Максимонько 5.190 зол., д-р Надраґова 751 зол., д-р Паньчишин 2.704 зол., д-р Подолинський 5.780 зол., д-р Філяс 750 зол., д-р Чайківська 1.429 зол. Доходи тепер дещо збільшаються через зріст фреквенції хорих, купно діятермії і заведення домового лікаря (д-ра Малиса).

Наша гіпотека чиста, бо ми розбудовуємося в міру спроможности: ані Н. Л., ані шпиталь це не підприємства „бізнесові". І так ми думаємо шпиталь втримати чи то зі шпитальних оплат, чи з доходів амбуляторії.

МОДЕРНЕ ШПИТАЛЬНИЦТВО.

Якеж значіння має шпиталь для людства загалом та для нас зокрема? Переживаємо тепер епоху, яку в культурному лікарському світі називають епохою шпиталів. Число їх все збільшується. В Німеччині є їх тепер біля 3.500: на 1.000 населення припадає там 8 шпитальних ліжок. Як мінімум вважається в культурному світі 5 ліжок на 1.000 населення. В Польщі є під цю пору 710 шпиталів, на 1000 мешканців приходить 2 і пів ліжка.

Досі вважали люди шпиталі за свого рода „варстати ремонту здоровля", тепер це не вистарчає: тепер шпиталі стають централями здоровля. Така зміна мусить у всіх культурних державах входити глибоко в технічний стан і форму шпитальництва. Завданням модерної медицини є не лише праця над лікуванням шкід, але і для заради їм заздалегідь, себто профілактика. Як на всіх ділянках суспільного життя, так і в опіці над здоровлям головною ціллю є не те, щоб опікуватись менше вартними щодо здоровля одиницями і лікувати поодинокі особи, а щоб стояти на сторожі здоровля як народнього добра, берегти його перед шкодами, виховувати людей до тілесної і умової гармонії з окруженням і самим собою. Шпиталь є одним із центрів лікарської культури і стає та мусить ставати ним щораз більше. Інтернаціональні конгреси шпитальництва, товариства, часописи, все те зводиться до організації і досконалення модерного шпитальництва.

Дослід показав, що шпиталі з менше як 50 ліжками не є фінансово життєздатні, не виплачуються. Найсправніші є шпиталі з числом ліжок між 50 та 200. Наш шпиталь обраховано на 100 ліжок. Це максімум, на яке ми можемо собі дозволити під цю пору і він може мати всі відділи, потрібні молодим лікарям до обовязкової практики.

Щодо форми будови, то є шпиталі або бльокові, або павільонові. В Німеччині показує статистика за рік 1932, що 50 проц. шпиталів є бльокових, 10 проц. павільонових, решта мішаних. Наш шпиталь є бльоковий, бо це найдешевше.

ЗНАЧІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ШПИТАЛЮ.

Для нас зокрема будова шпиталю має поза загальну гигієнічну потребу ще й багато більше значіння: 1) шпиталь повинен стати одним із завязків високих лікарських шкіл. 2) Він має нам створити новий варстат наукової праці. Досі таким варстатом був у Львові лише бактеріольоґічно-хемічний інститут Н. Т. Ш., з яким зрештою Н. Л. находиться в тісній співпраці. 3) Він має бути установою для освіти лікарів так старших (доповняючі курси), як і молодших щодо конечної практики. Він має також протиділати недостачі ріжних фахівців. 4) Він має стати джерелом освіти помічного персоналу, як сестер, гигієністок для шпиталів та осередків здоровля на випадок елементарних лих, епідемій, війни тощо. Його роля подібна до державних організацій „Червоного Хреста", що для нас не є доступні. 5) Він повинен стати централею помочі в негайних випадках. Вже й досі Н. Л. була такою станицею при всяких здвигах і зїздах, як КАУМ, Кооперативне Свято, Сокільський Здвиг. 6) Шпиталь має стати найвищим звеном фахової порадні для нашої шкільної молоді і для шпитального лікування інвалідів УГА.

Якже ми уявляємо собі дальші збірки? Досі мали ми фундацію АЕпарх. Ради у Львові на два ліжка, але брак таких фундацій Епарх. Рад у Перемишлі і в Станиславові.

ДАТКИ, ЗАПИСИ І ФІНАНСОВИЙ ПЛЯН.

Крім наших звичайних вплиівів дістали ми несподівано в мин. році від суперіорату СС. Вінкентія з Павльо 10.000 зол. і недавно знову 2.500 зол. Перед кількома днями дістали ми від вдови по бл. п. д-рові Довбуші п. д-р Зайдлер-Довбушевої його запис на шпиталь в сумі 800 долярів, що дає 4.225 зол., з застереженням, що запис призначений на уладження урольоґічного відділу. На ту ціль призначив покійник і цілу свою урольоґічну обстанову та інструментар вартости около 1.500 зол. І тому Рада Н. Л. постановила, що урольоґічний відділ Н. Л. буде відтепер раз на все носити імя фундатора.

Звичайні збірки принесли в 1933 р. ок. 2.000 зол. Та це небагато. Ми лікарі працюємо так, як можемо: думаю, що годі від нас вимагати більше. Збірки будуть і дальше іти, але на них годі спиратися. Недавно одна пані заявила нам, що хотіла би дати жертву на уладження одного ліжка, так, щоби те ліжко було назване іменем дорогої її особи. Такий один запис уже є. Рада Н. Л. призадумалася над тим і прийняла норму, що тоді можуть бути такі **памяткові ліжка**, якщо хтось жертвує **2.000 зол.**, та евентуально **цілі салі** тоді, коли хтось жертвує **10.000** і більше золотих. **Якби найшлося таких 100 осіб, тоді ми зараз мали би шпиталь добре улаштований і вивінуваний.** І ця дорога видається нам під цю пору найбільше доцільною. **Такі жертви можуть складати й установи.**

ЖИВИЙ ПАМЯТНИК!

Думаю, що така високогуманна ціль, як будова шпиталю, заслугує на підтримку громадянства. І зискає на тім наш престіж як нації і піднесеться український Львів і підвищиться престіж Митрополита, для якого шпиталь має бути живим памятником. Ми були би дуже щасливі, якщоб у 1936 р., коли припадає 35-ліття Його Владицтва, шпиталь почав вже свою діяльність. При будові старалися ми всі роботи давати своїм фірмам (за виїмком інсталяцій центр. огрівання і сходів) і далі будемо триматися того принципу. А як буде шпиталь, то очевидно, що буде поважним консументом цілої низки продуктів рідного виробництва. Нічого й казати, що кожному миліше лікуватися таки серед своїх, в атмосфері рідної мови й близьких собі, співчуваючих земляків. Наша робота, це один з прикладів позитивної, конструктивної, творчої праці і тому думаю, що вона заслугує не лише на признання, але і на сильнішу підтримку всього нашого громадянства.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Папа приняв на авдієнції нунція у Берліні монсіньора Орсеніґо. Здогадуються, що темою нарад було положення у Німеччині.

— Бельґійський уряд утворив уряд економічної відбудови, завданням якого буде перевести господарську реформу Бельгії.

— У Букарешті арештувала поліція 38 осіб, між ними 22 студентів за демонстрації.

— Найвищий суд у Мадриді затвердив 5 присудів смерти на повстанців.

— Литовський поштовий уряд у Мемелі приказав, щоб адреси і назви місцевостей писали литовською мовою.

— Над Формозою лютував гураґан, який знищив багато сіл і фльотилю рибацьких кораблів.

В. Британія перестерігає перед війною.

ЛЬОНДОН, 10. 4. ПАТ. Віцепремієр Болдуін, промовляючи вчора на прилюднім зібранні на тему політичної ситуації, порівнював теперішню европейську ситуацію з важко недужими людьми, які поволі й уперто переходять стан реконвалесценції. „Тепер народи не йдуть шляхом мира — говорив Болдуін — але блукають стежками, які легко можуть довести до війни. Хворі, що повертаються до здоровля, не хотять слухати припоручень версайських лікарів. Ніхто радо не погодиться на велику розбройну операцію. Дехто твердить, що найкращим ліком на зброєння є збройтися ще більше. Понижена Німеччина вилонилася зпід обмежень, які її вязали. Події 1914. р. засаднично не змінили ні її гри, ні її характеру. Тому помилкою було думати, що накинення Німеччині постанов версайського договору може змінити природу німців. Все таки ми не тратимо надії, що зброєння будуть обмежені і Німеччину тиснутимемо так довго, доки щиро не скаже, що не хоче з тим мати нічого до діла. Якщо Німеччина чи будь яка інша держава не схоче співпрацювати в тому напрямі, тоді очевидно положення буде доволі трудне. Велика Британія не хоче війни, але, коли війну можна відсунути тільки через загрозу напасникові, що Европа не дозволить на війну, — то Велика Британія теж разом з цілою Европою відіграє свою ролю".

Прем. Мекдональд і прем. Флянден поїдуть до Стрези.

ЛЬОНДОН, 9. 4. ПАТ. Вчорашнє засідання британського кабінету тягнулося чотири години. Кабінет розглянув звіт мін. Ідена та подрібні пропозиції, які виринули підчас його подорожі до европейських столиць. Кабінет рішив, що до Стрези поїде прем. Мекдональд і мін. Саймон.

ПАРИЖ, ПАТ. Авас подає таку вістку з добре поінформованих кол: Коли до Стрези поїде прем. Мекдональд, туди виїде теж прем. Флянден. Нині рада міністрів рішить про виїзд прем. Фляндена і мін. Лявала до Стрези.

—o—

Комуністичні заворушення в Болгарії.

СОФІЯ, 10. 4. ПАТ. Вчора вполудне в місцевості Бельозе в південній Болгарії між комуністами та жандармерією дійшло до стріляння. Два комуністи й один жандарм убиті. По обох сторонах є багато ранених.

—o—

Велика шпигунська орґанізація в Югославії.

БІЛГОРОД, ПАТ. Влада викрила велику шпигунську орґанізацію з централею у Марібові. Поліція арештувала багато осіб, між ними шефа орґанізації і кореспондента австрійських часописів Кляйнеца.

З польської преси.

Відворот „Веку Нового“ від „Греко-Католіка“.

Після статті п. В. К., який „цілою рукою“ підписувався у „Веку Новім“ під „акцією“ ославленого краківського „Греко-Католіка“ (про це було у нас мова), „Век Нови“ робить — хоч у дуже делікатній та обережній формі — відворот, висловлюючись трохи поважніше над характером того часопису і його вартістю. У редакційній статті, сигнованій референтом українських справ п. з. „Помилки, які не помагають, але шкодять акції „Греко-Католіка“, з 7. ц. м., автор вказує на те, чого нема та що є у тій ґазетці.

„Передовсім шукаємо (пише автор) чогось конкретного про „греко-поляків“ (термін „Греко-Католіка“), про їх рух, організацію, про позитивну працю, про їх осередки і т. п. Тимчасом находимо про ті речі лише загальникові дані з давньої і недавньої минувшини та трохи прізвищ з теперішности“.

Вказуючи одночасно на ремствування краківської ґазетки на байдужість польського громадянства до її „акції“, автор зауважує, що „ті претенсії, не підтримані представленням річевих успіхів, є вимогами на кредит. Крім того кожна акція, що не підтримується реальною підбудовою, з природи річи висить у воздусі“.

„Друга річ, що бє в очі на сторінках „Греко-Католіка“, це присвячування майже всього місця дискредитуванню українських греко-католиків, головно клиру. Не перебирається там у словах, що відсуджують від чести й віри всіх визнавців української національної ідеольогії. А зуживаючи стільки зусилля на поборювання українізму, заперечується взагалі іствування окремої української національности. Тут торкаємось орудування фактичним матеріялом. Отже „Греко-Католік“ або не рахується з відомою всім дійсністю, або каже вірити правдам, що давно вже зревідовані, попадаючи у суперечність навіть з власними твердженнями. Отже раз русини є для нього поляками, то знову польськими перевертнями, чи „українофілами“, то знову українцями. Раз славянський обряд має у Польщі польський характер, то знову є знаряддям ренеґації. Той хаос термінольоґії і натягання фактів до засновків спричинює гори суперечностей“.

Наприкінці автор доходить до висновку, що робота, яка полягає виключно на зогиджуванню ідеольоґії противника, „не приносить користи нації і польській державі“.

Наші уваги, що ми не будемо брати участи у тій „поважній дискусії“, яку „Век Нови“ заініціював статтею п. В. К. та нашу характеристику тої статті „Век Нови“ назвав лайкою, з приводу якої висловив під нашою адресою кілька терпких уваг. Тепер сам на власних сторінках дає відповідь, чому ми іншого становища зайняти не могли.

Коли „В. Н.“ стверджує „брак реальної підбудови“ у „Греко-Католіка“, то це делікатно означує нотолрійно відомий факт, що за „Гр.-Кат.“ не тільки ніхто не стоїть (не рахуючи, очевидно, тих чинників та одиниць, які кожну й найбільш абсурдну роботу та всяку мерзоту готові підтримувати, щоби зробити українцям пакість), але що *взагалі греко-католиків поляків у Польщі нині нема*. Є українські перевертні, які *ще* не змінили обряду, але ледви чи найдуться хочби навіть одиниці патріоти-поляки, які поляками є від другого покоління та тримаються греко-католицького віроісповідання! Зовсім зрозуміло: лише людина непритомна або до-краю злобна може писати — як то ми недавно в одній ґазеті читали — що поляки-кольоністи переходять на грекокатолицизм для вигоди через *краще трактування* греко-католиків, ніж римо-католиків, чинниками влади. Нотоpійний натиск на цілі категорії робітників, державних і муніципальних функціонарів, урядовців та кандидатів на всякі державні, муніципальні і приватні посади, щоб вони змінили обряд східний на західний, римо-католицький, спонукав і далі спонукує до такої зміни всіх слабодухів. Зміна обряду на римо-католицизм — це взагалі перший ступінь до вигід чи навіть просто життевої екзистенції греко-католиків! Тому вся „акція“ „Гр.-Католіка“ і його звеличників у роді п. В. К. — це *блеф*, і то блеф суто політичний, українофобський, а методи, якими творці такого блефу послуговуються (термінольоґія „Гр.-Кат.“, прозивання всіх українців „неістнуючими“ або „зрутенізованими поляками“) і зогиджування греко-кат. клиру такі хуліґанські, що *річево* полемізувати з цим не можна.

Зудар поїзду, яким їхав Рузвельт.

ВІЛЬСОН, 10. 4. ПАТ. (Північна Кароліна). Вчора вечором зударився коло Вільсона поїзд, що віз президента Рузвелта з самоходом, що його хтось залишив на залізничім торі. Ніхто з подорожних не потерпів.

Присилайте передплату!

§19.

Городок Ягайлонський, 27. березня 1935.

До Хвальної Редакції Часопису „Діло“
у Львові, Ринок ч. 10.

Дотично статті в часописі „Діло“ ч. 72. (13970) з дня 19. III. 1935. р. п. наг. „Чому в Городеччині є застій на культурно-освітній ділянці“ прошу на основі § 19. пресового закону з 7. XII. 1862. р. В. Д. З. ч. 6. з 1863. р. помістити в найблизшому числі згаданого часопису в тому самому місці і тими самими черенками, в якому була поміщена стаття, отсе спростування:

Неправдою є, начеб-то застій в діяльности „Просвіт“ на терені пов. Городок у 1934. р. слід приписати репресіям влади та що розвязано і завішено діяльність Товариств „Просвіта“ і з-от Товариства „Сокіл“ без причин, що невинних людей арештовано і відставлено до вязниць, — чим спричинено відстрашування інших членів у приналежності до „Просвіт“ і якоїнебудь діяльности.

Натомісць правдою є, що ще в травні 1934. р. завішено по думці арт. 16. закону про стоваришення з 1932. р. хвилево діяльність 6-ох читалень „Просвіти“ і тільки одного Т-ва „Сокіл“.

Завішення діяльности тих читалень „Просвіти“ на деякий час було подиктоване оглядами публичної безпеки, тому, що діяльність тих читалень „Просвіти“ переходила не тільки поза рямці статуту, але входила в колізію з карним кодексом та не зважаючи на попередне (перед завішенням) упімнення адміністраційної влади, — діяльність ця не змінилася.

Доказом каригідної діяльности членів завішених товариств були судові розправи і вироки, що винних укарано.

Та проте наслідком просьб делеґатів тих товариств адміністраційна влада відкликала завішення діяльности, не сягаючи до дальших прислугуючих їй ригорів, — що делеґати тих товариств приняли з задоволенням до відома, розвиваючи без перешкод дальшу діяльність.

Дальше неправдою є, начеб-то голові філії „Просвіти“ інж. Паламарчукові заказано виїзди та приказано зрезиґнувати зі становища голови, натомісць правдою є, що коли стверджено, що члени філії „Просвіти“ ділають проти статутів, — перестережено Паламарчука про правні наслідки, які можуть виникнути з тої причини, — Паламарчук заявив, що не має на членів ніякого впливу і що нічого на це порадити не може, бо його не слухають. Можливо, що в консеквенції того уступив зі становища голови.

Врешті неправдою є, начеб-то тутешня адміністраційна влада ставила перешкоди в розвою культурноосвітньої праці читальням „Просвіти“. Натомісць правдою є, що ця влада ставиться до товариств, які пристосовуються до законних постанов і статутів, якнайбільш обєктивно та прихильно.

Повітовий староста в Городку:
Фрончковскі, вр.

Летунська конвенція непотрібна.

Вказівки для британської делеґації.

ЛЬОНДОН, 9. 4. ПАТ. Британський кабінет в своїм засіданні дав такі вказівки для британської делеґації, яка поїде до Отрези: 1) Британський уряд вважає необхідним потвердити постанови льокарнського договору, щоб перестерегти Німеччину перед дальшим одностороннім нарушенням міжнародніх зобовязань. Така заява малаб на меті недопустити до одностороннього нарушення Німеччиною здемілітаризованої смуги. 2) Британський уряд далі обстоює британсько-французьку заяву з 3. лютого ц. р. і вважає здійснення цієї програми в цілости за єдиний правний шлях, щоб зорґанізувати систему збірної безпеки. Британський уряд підтримає теж всякі заходи, щоб цю систему збірної безпеки оперти на 16 статті пакту Ліґи Націй. 3) Частинне здійснення льондонської програми, яке зводилось би до підписання летунської конвенції льокарнськими державами, на думку британського уряду недоцільне.

Дискусія виявила, що зацікавлення британського уряду летунською конвенцією зменшилось мабуть признанням Німеччини, що її летунські сили дорівнюють летунству В. Британії. 4) Британський уряд засадничо піддержує східний пакт у такій формі, яка уможливилаб приступлення до нього Польщі залишаючи можливости приступити до нього теж Німеччині. 4) В. Британія не візьме активної участи у східнім пакті. Одначе противиться такому сформулуванню пакту, яке поділилоб Европу на ріжні табори. 5) Британський уряд підтримує пакт у справі вдержання незалежности Австрії навіть у такому випадку, коли Німеччина відмовиться підписати цей пакт. Роля В. Британії обмежиться тільки до консультації.

Вечір стрілецької творчости на Вульці.

В домівці чит. „Просвіти“ на Вульці, що находиться при вул. Левицького 24., відбулася минулої неділі цікава імпреза: вечір стрілецької творчости, влаштований заходом Літературного Обєднання Молодих „12“.

Вечір почався в год. 19. і на програму його зложилися: вступне слово п. Нижанківського про літературну, зокрема стрілецьку літературну творчість, рецитації творів письменників-стрільців Р. Купчинського, М. Голубця, О. Бабія, С. Софронова-Левицького, Л. Лепкого, М. Матієва-Мельника, Я. Вільшенка, Ю. Шкрумеляка, Ст. Шухевича та Б. Лепкого, врешті закінчення ред. А. Курдидика. Твори рецитували З. Тарнавський та Маріяка Дідурівна, що має завдатки на добру деклamаторку.

Вечір, що дав публиці нагоду познайомитись з цілістю літературної творчости УСУСУС-ів у промові та з вийнятками з неї в рецитаціях, залишив по собі милий настрій. Шкода тільки, що публики було всього яких 50 осіб. Як зачуваємо, такі вечорі мають відбутися заходом Обєднання „12“ у інших читальнях Львова, його передмість та в деяких товариствах у найближчих тижнях. Тому, що такі вечорі мають високе національно-виховне значіння, треба їх привитати якнайщиріше.

Б. Р.

Облiґації 6% „Народової Позички“

на покриття премій від обезпечень на умовинах устійнених розп. Міністра Скарбу з дня 21. VII. 1934. Дз. Р. П. ч. 66 поз. 582 приймає

„Карпатія“

Товариство взаїмних обезпечень на життя у Львові, Ринок ч. 38. — Подрібні умовини приняття облiґацій висилає Товариство на бажання інтересованих.

ВСІ ДІТИ на селі і в місті читають:

„Світ Дитини“ і „Діточу Бібліотеку“

Цілорічні передплати по 5 зол. висилати на адресу: Львів, вул. Зіморовича 3.

НОВИНКИ

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— **Найкращі лиси**, пелеринки, кравaтки виконує і поручає Юліян Глушевський, Львів, пл. Капітульна 3. Журнали на 1936 р. надійшли.

— **Магазин постелі Р. Джала**, Львів, Хорущини 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 1-100

— **Першорядне фризієрське і косметичне заведення для Пань і Панів Т. Кутковського**, Сикстуська 14. Тел. 106-88. 1119 14-?

— **На Волині впав великий метеор.** З Волині наспіли вісти, що там у лісах упав великий метеор. Метеор упав зараз таки з вечора, так, що багато людей бачило його. За метеором тягнувся довгий хвіст голубого коліру, такого приблизно, як пушки з цукорками „Фортуни Нової“. 1342

— **Весняний сезон у Черчі.** Як довідуємось, весняний сезон у Черчі починається цього року вже 1. травня. Інформації та проспекти на бажання висилає Управа живця — Черче, п. Рогатин. 1340

— **Найбільше вдатною імпрезою** Товариства „Українська Захоронка“ будуть чергові загальні збори, що відбудуться в четвер 11. квітня в год. 4-ій попол. в салі Т-ва „Укр. Бесіда“ вул. Рутовського 22, з несподіванками для своїх членів у формі премій, на які складаються дарунки наших мистців малярів Гаврилюка, Гординського, Іванюка, Малюци, Осіньчука й ін. ручні роботи пань виділових, а також твори кулінарного мистецтва (торти). При підсумках цілорічної праці товариства, що працює на добро наших найменших передшкільних дітей — виховує і перевиховує їх національно, розвиває тілесно і духово, підготовляє річно до двох сотень до рідних шкіл і нераз змушене звертатися до наших установ і приватних осіб за допомогою — члени будуть мати нагоду давати свої завваги і поради. По зборах товариський чай і роздача премій. Передсвяточним доходом на цілі товариства буде зорганізована захоронковими учительками продаж куряток, що своєю ніжністю і безпорадністю є немов відбиткою тих маленьких істот, якими щирим серцем опікується Т-во Укр. Захоронка. З певністю можна твердити, що ціпенята буде наше громадянство цього року так само розхоплювати як попереднього. **На кожний святочний великодний стіл — захоронкове ціпеня.**

— **Концерт п-і Іванни Шмериковської Приймової у Львові.** В середу 10. квітня ц. р. відбудеться у великій салі Лисенка концерт нашої знаної співачки і знаменитої інтерпретаторки пісень Іванни Шмериковської Приймової. Програма дуже багата і цікава. Початок в год. 8.15 вечором.

— **„Чи письменник мусить мати світогляд?“** На таку тему влаштовує Т-во письменників і журналістів“ у Львові в неділю 14. ц. м. в год. 6. веч. у салі „Молодої Громади“ (вул. Косцюшка 1 „Народня Гостинниця“) прилюдну дискусію, яку поведуть М. Рудницький і д-р М. Гнатишак. Буде це перша у нас спроба заступити приняту в нас загальну форму відчиту або викладу діяльогом, так, що оба прелегенти боронитимуть двох протилежних поглядів і промовлятимуть по черзі, що кілька хвилин так, немов би вели товариську дискусію. Тема відчиту дуже актуальна для всіх, що мали нагоду в останніх часах стежити за дискусією в пресі про ріжні наші літературні новини. Більшість наших критиків ставить до письменників домагання щоб їх твори були висловом якогось ясно-означеного світогляду і дуже часто підлають саме у сумнів усю вартість твору, коли він таких прикмет не має. У дискусії на цю тему візьме участь певно теж неодин автор і читач. На відчит можуть прийти теж і нечлени Товариства, без окремих запрошень.

— **„Творчість жінки в українському мистецтві“.** Під таким заголовком виголосить мистець П. Ковжун відчит у львівській філії Союзу Українок, при вул. Сикстуській ч. 44, у четвер 11. ц. м. в год. 6. попол. Відчит охопить творчість української жінки в малярстві, різьбі, графіці, мистецькій критиці, мистецтвознавстві та інших родах пластичних мистецтв. Відчит буде багато ілюстрований зразками творчости наших жінок і дасть широкий огляд. Гостям раді.

— **„Стрілецькі пісні на бандурі“.** У четвер 11. ц. м. в год. 8. вечором відомий бандурист-віртуоз Володимир Шуль у клюбі „Молода Громада“ дасть концерт стрілецьких і козацьких пісень. Вступ для членів і впроваджених гостей. Як уже повідомлялося, — у середу 10. ц. м. п. В. Шуль грає низку пісень в львівському радіо.

— **Цікава лектура.** Хто хоче знати літературно-мистецькі новини за останні два тижні, нехай візьме до рук найближче 8-е число ілюстрованого журналу „Назустріч“, що появиться вже цієї пятниці. Буде там інтервю з нашим чільним мистцем В. Масютином, що приїхав на короткий час до Львова, портретує тут, роздумує і тихцем оповідає про свою роботу. Сензацією для неодного повинна бути довга розмова з Вол. Винниченком, що живе від довшого часу на французькій Рівієрі на селі, де займається хліборобством; він вияснює причини, чому його твори не появляються у друку. Р. Купчинський, голова „Т-ва письменників і журналістів“ висловлює свій погляд на завдання літературної премії, якої не слід розбивати на дрібні відзначення. З нагоди 50-ліття смерти М. Костомарова М. Деркачева оповідає про роман його дружини Аліни, що зазнала чимало ударів долі і пережила справді романтичну історію. Окремий фейлетон передає одну сцену з її життя — зустріч із великим Містом, що хотів заопікуватись її музичним талантом. Ст. Левинський пише про вигляд львівського ринку, що змінив свій одяг, В. Сімович передає спомини про В. Біднова, д-р Я. Гординський дає один зразок, як виглядає у нас провінціональна критика, карикатурист Ромцьо Чорній зображує у 3 картинах „Засоби й можливости розбудження й плекання людської енергії“. Адреса Адміністрації „Назустріч“ Ринок 10 II. п. Місячна передплата 90 сотиків.

— **Хорватський часопис про Українську Загальну Енциклопедію.** Загребський щоденник „Обзор“ ч. 81 з 5. квітня приніс великий фейлетон п. з. „Енциклопедії“. Автор фейлетону д-р Іван Есіх говорить про енциклопедії: французів, англійців, німців, італійців, еспанців, шведів, москалів, **українців** (у Польщі), поляків, чехів, хорватів, сербів, словінців, болгар. Про **Українську Загальну Енциклопедію** сказано там: Українці в Польщі мають Загальну Українську Енциклопедію в 3-х томах, а саме на днях вийшов додаток, який доповнений теж назвищами деяких наших (себто хорватських) культурних робітників, як напр. д-ра Миколи Андріча, унів. професора Павла Вука-Павловича, д-ра Зденки Маркович і ін. Енциклопедію видала „Рідна Школа“ (Львів, Станиславів, Коломия). Головний редактор відомий український біольоґ Іван Раковський, хорватську літературу й культуру опрацювали Яґічев ученик (тепер у Берліні) д-р Зенон Кузеля і д-р Василь Сімович. В редакційному комітеті були В. Дорошенко, М. Рудницький, В. Сімович і невтомний Василь Микитчук. Щодо багатства матеріялу, з огляду на своїх співробітників, перших українських фаховців і щодо методи праці, українська енциклопедія є монументальним ділом, що може суперничати з найкращими енциклопедіями Заходу. Пять великих зшитків лексиконового формату присвячено лише гаслу „Україна“ і це справді архитвір сучасної української науки. Твір має більше як 5.000 ілюстрацій.

— **Вінчальна статистика.** Обчислено урядово, що торік заключено в Польщі 277.255 подруж. З того припадає на римо-кат. обряд 181.347, на греко-кат. 32.122, на православний 33.036, на евангеликів 7.066, на жидів 21.861 (крім ритуальних вінчань), на інші віроісповідання 1.226 подруж. Найбільше число подруж припадає на греко-кат. обряд, бо 9.1 подруж на 1000 мешканців, коли на римо-кат. припадає 8.7, на православних 8, на жидів 7.1 подруж.

— **Туристичний рух у Карпатах.** М-ство шляхів оголосило статистику про фреквенцію туристів у більших гірських захистах. У січні і лютім ц. р. 5.978 туристів користало із захистів у Татрах, Шлеському Бескиді 5.411, у Високому Бескиді 5.095. У Східних Карпатах туристичний рух був теж дуже оживлений. Найбільшу фреквенцію мали захисти на Заросляку і Чорногорі, а дальше під Пікуєм у Бищадах і в Ґорґонах на Пантирському просмику.

— **Знову наука ходження.** У Львові почали знову службу летючі стежі для регулювання та контролі колового й пішого руху. У вівторок стежі інтервеніювали в 52-х випадках, придержували авта, фякри та прохожих. Покищо придержаних лише напоминали, а в важніших випадках притягали дані особи до карно-адміністраційної відповідальности. Покарали 8 осіб, а право їзди відібрали двом шоферам, їх авта віддали до ґаражу. Поліція придержує особи, які не зважаючи на коловий рух, переходять вулицею. Стежі для контролювання руху урядуватимуть кілька найближчих днів.

— **Примусова управа в „Курєрі Львовскім“.** Городський суд у Львові, екзекуційний відділ, установив примусову управу в „Друкарні Кресовій“ та видавництві „Курієр Львовскі“. Покищо дав 14-денний речинець до управильнення довгів.

— **Громовиця над Львовом.** У вівторок, 9. ц.м. передпол. над Львовом перейшла перша цього року громовиця. Небо затяглось темними хмарами, так що по домах треба було світити, а згодом сипнуло градом і дощем, при чому почало блискати та греміти. Несамовиту сутичку грядучої весни з відступаючою зимою супроводили зітхання мешканців міста: коби вже раз перемогла весна!

— **Засудили ошуканців.** В голосному процесі директорів зліквідованого „Людового банку вспуллзельчого“ у Львові запав 8. ц. м. присуд. Едмунда Онишкова засуджено за спроневірення 60.000 зол. на два роки вязниці, Маріяна Гендля на 3, а Влад. Германа на 2 і пів року вязниці. Обв. Бріля, Валя і Т. Онишкова звільнено. Засуджені рішили внести апеляційний відклик з причини високого виміру кари.

— **За кольпортажу комуністичних відозв.** Трибунал присяжних суддів у Львові розглядав

Ревеляції з нашого минулого

п. н.

Сторінки з мого життя

Д-ра ЕВГЕНА ОЛЕСНИЦЬКОГО

можна дістати у Видавничій Спілці „Діло“.

Ціна зол. 1·90, порто 30 сот.

справу 24-літн. Берти Зісман, приватної учительки і 20-літн. Леї Гроскопф, гімназійної абсольвентки, обох родом з Перемишлян, які потягнено до відповідальности за те, що роздавали робітникам гарбарні при вул. Огородницькій комуністичні відозви. Зісманівну засуджено на 4 роки, а Гроскопф на 2 роки вязниці.

— **Львівська хроніка.** З крамниці Вас. Стельмаха при вул. Коперника 22. вкрадено два олійні образи вартости 1000 зол.— Із ждальні хати Тад. Завадовського при вул. Супінського ч. 5 злодій вкрав два плащі й одну куртку вартости 1.100 зол. — Дзядок Юлія підкинула свою нешлюбну 5-місячну дочку в домі при вул. Ленартовича, де давніше жила.

— **Осторога.** В Тернополі а певно також і в інших містах та селах появилися цими днями проспекти якогось „Банку залічкового і кредитового“ з Кракова. В цих проспектах обіцює „банк“ за вкладку 30 зол., складану що місяця протягом 15 літ виплатити за 15 літ готівки 6.000 зол. Крім цего мають відбуватися льосування шість разів кожного року, щоби виграти премію 6.000 зол. Вже самі звичайні обіцянки приневолюють кожного призадуматися, чи цей банк не є обчислений на легковірність своєї клиєнтелі, і наказують бути обережним, щоби не зловитися на принаду. Летючка промовчує, який є закладовий капітал цього банку, які запасні фонди, кілько і яких має членів, хто входить в склад дирекції і надзірної ради, а це степенує сумніви майже до певности, що основники „банку“ належать до птиць, які не орють ні сіють, а хотять обловитися коштом легковірних людей. Тому остерігаємо всіх перед цею несовісною принадою. Місцем для українських ощадностей є тільки українські банки і кооперативи.

— **Арештування в Рівному.** Пишуть нам: В неділю 7. ц. м. поліція в Рівному арештувала С. Ілюка, К. Либака, П. Гонтара, Л. Зброжека і Ст. Ворника, яких передержала 20 годин. Після переслухання і списання протоколів усіх звільнено.

— **Ошуканство з інвалідською рентою.** Лісний робітник у Зеленій пов. Надвірна, 17-літній Микола Осташук хотів мати інвалідську ренту і попросив гаєвого Дмитра Сенедюка, щоби відрубав йому сокирою два пальці з правої руки. Сенедюк зробив це й Осташук пішов до обезпечальні, де якийсь час лічився, а потім внес подання, щоби йому признали інвалідську ренту. Два свідки, гаєвий Сенедюк і Семен Осташук посвідчили, що випадок стався при праці, і Миколі Осташукові призначено ренту. І справа була би ніколи не виявилася, якби не те, що Семен посварився з Миколою і робив йому докори за ошуканство. Довідалися про це інші люди і справою занялася поліція. Всі три стали перед окружним судом, який засудив Миколу Осташука і Дмитра Сенедюка по 2 роки вязниці, а Семена Осташука на 10 місяців без припинення. Від цього присуду засуджені відкликалися і перед кількома днями справу розглядав львівський апеляційний суд. Два перші не виграли нічого, бо апеляційний суд затвердив присуд першої інстанції, тільки Семенові Осташукові припинив кару на 5 літ.

— **Велика пожежа** була в Ходовичах пов. Стрий. Вогонь знищив церкву, плебанію і 9 господарських загород. З причини великого вітру, пожежа грозила цілому селу. До приборкання пожежі причинилася пожежна сторожа зі Стрия. Шкоду обчисляють на сто кільканадцять тисяч.

— **Кривава хроніка.** Урядовець станиславівського старостава, Йосиф Бельоті, дістав вістку про міліонову спадщину по свояках з Аргентини. — В Чорткові засуджено громадського писаря з Доброполя, Конст. Завадовського на 6 місяців вязниці, а касієра Войтіха Мазура на 6 місяців. — На мешкання вдови Чізи Мінка у Перегінську пов. Долина напали в ночі бандити і прикривши її периною, вкрали 50 зол. та 40 зол. —

Добрі Романи

багато історій

в місячнику

GARTENLAUBE

GARTENLAUBE є славне своїми визначними авторами і мистецькими співробітниками. — Чи знаєте його практичні сторони: смачні рецепти, моди для домашнього кравецтва, Поради для хатнього господарства і плекання квітів — також важні вказівки про обезпечення від нещасть і на випадок смерти? Перегляньте останній зшиток гарного німецького журналу для родин.

VERLAG SCHERL BERLIN SW. 68.

ПОЛІТИЧНИЙ ФЕЙЛЄТОН.

Тарас Шевченко і Павло Тичина.

Най дарує мені тінь Великого, що я поставив його імя поруч з іменем Павла Ґриґорієвича Тичини. Неслушно булоб закинути п. Тичині, що він пише те, що він тепер пише, за шмат гнилої ковбаси. Писання належить тепер до найкраще оплачуваного фаху в СССР. Говорять, що Горкій зробився справжнім міліонером, хоч і в совітських рублях. Навіть — кажуть — Винниченко заробив на хату під Парижем „сонячною машиною“.

А Винниченкові до Тичини, як куцому до заяця. Тичину у „Ізвєстіях“ хвалять на двох шпальтах, кажуть, що він є під впливом Некрасова, Бальмонта і Бєлаво; а Винниченко був лише під впливом Андреєва, Арцибашева і Горькаво. Того останнього наслідував так лихо, що Горький прозвав його „дикуном в циліндрі“. Тимчасом Тичину пан Асєєв у „Ізвєстіях“ по плечу ляскає і ласкаво говорить, що він у Тичині „риси свого власного житепису бачить“. А далі і таке говорить: „Не випадково в добу підземної бортьби націоналістів фашистівського типу проти партійної лінії Тичина зберігає ясність своєї політичної свідомости, не йде на провокації цих ворогів Совітів, лишається вірним раз зрозумілому на завжди принятому ним гаслу керівництва партії“... „Він впроваджує в мову відважно нові течії, він міняє словник, не боючись закидів відносно пониження форми“.

Святу правду говорить пан Асєєв, це навіть і по большевицьких українських часописах помітно. Окрім того він говорить, що „творчість Тичини іде шляхом високого напруження“. І це мабуть також правда. Тичина справді перенапружується. З нагоди відкриття памятника Шевченка дня 24. березня в Харкові виписує він у „Ізв.“ такі перлини наприклад: „Слухайте! — Сьогоднишнє наше свято повинно ще більше зєднати нас, ще більше зробити нас крицевими в боротьбі проти оскажені́лих фашистських псів з їх підголосками, українськими націоналістами“. Пан Тичина „пониження форми“ справді не боїться, а щодо змісту його „звеличання“ Шевченка, то справді цікаво, деб опинився великий український поет, колиб він раптом зявився серед тих, що „святкували“ так його память у Харкові.

Але справжнім Ко-хі-нором поетичного мистецтва пана Тичини є таке речення, з яким він очевидно звертається патетично до памятника Шевченка: „Діти, яких ти так любив, — подивись — вони зібрались навколо тебе, і *гладить по голівці їх тов. Постишев.“ (!!!)* Перед памятником українського ґенія, голови української дитини торкається тов. Постишев, той Постишев, що винищив голодовою смертю сотки тисяч української людности, щоби перевести пляни постачання на 100 відсотків. Це справді візія гідна таланту пана Тичини.

Але пан Тичина, як багато поетів, очевидно пересаджує — навколо новововідкритого памятника могли бути хіба добре витодовані діти харківських чекістів, а такого чола рука Постишева заплямити не могла...

А поза тим все творило суцільну гармонію — Постишев пеан пана Тичини Постишеву чи Шевченкові, невідомо властиво кому, і сам памятник. Великий український поет ділить і по смерти долю своєї нації. Його намагається полонити Москва так-же, як вона анектує і Руставелі і невідомих творців Калевали. Але як далеко брудним рукам Москви до Шевченка, доводить найкраще сам памятник.

Пани Маніаер, Лянґбарт та Отупшін, що зліпили „памятник“ Шевченкові, напружувалися мабуть не менше пана Тичини, зрештою й дістали за це разом 9.000 рублів нагороди, а перший навіть гідність заслуженого діяча мистецтва УССР. Але твір їх під оглядом ідеї, композиції а навіть звичайної естетики належить до найгірших взірців московського різбарства. Щаблі навколо колюмни, по яких дряпається вгору „революційний нарід“, роблять враження типової діяграми большевицьких досягнень. Велика постать Шевченка, чомусь у римській тозі, стоїть на безпечнім віддаленні від кіс і дрючків відносно дрібних персонажів революції. Символічні постаті революції, мішкуваті як одягнені ляльки, без найменшого вияву руху чи змагання, роблять враження типових саботажистів.

А може це й був таємний намір творців памятника. Може й пан Тичина, ставлячи тов. Постишева поруч із памятником Шевченка, хоче викликати в глядачах чуття трагічного контрасту і гіркої іронії. Бравий вояк Швейк, наприклад, також все пересаджував субординацію та виконання своїх військових обовязків, а потім показалось, що він саботував Австро-Угорщину.

І мимоволі робиться моторошно за талант пана Тичини. Ой, яблучко, куда котишся, потрапиш до Комвнуделу, не воротишся.

М. Данько.

— **Весілля впало з II. поверху.** В домі при вул. Листопада в Лодзі, в мешканні на третьому поверсі відбувалося жидівське весілля. Підчас забави гості, щоби прохолодитися, вийшли на бальком. Під тягарем близько десятьох осіб бальком завалився і впав разом з людьми на подвіря. Наслідки були страшні. Зміж весільних гостей Хіль Тэненбавм убився на місці, а девять інших осіб, між ними й молода пара, тяжко потовклися, ломлячи собі руки та ноги. Одна жінка дістала серцевого удару і втратила свідомість. Ранених відставлено до шпиталю, де переведено негайно кілька операцій.

— **Судовий секретар застрілив суддю.** Як повідомляють з Вильна, в городському суді в Лінтупі пов. Свенціяни сталася жахлива трагедія. Секретар тогож суду Еразм Янушкевич увійшов на салю розправ і дав кілька револьверових стрілів до судді Кузьмінського, кладучи його трупом. Опісля вистрілом у голову відобрав собі життя. Була це помста за те, що Кузьмінський переслідував службово Янушкевича, хотячи його позбутись.

— **Залізничий розвал у Совітах.** „Ґудок“, орган совітського комісаріяту шляхів, нарікає на масові катастрофи і випадки на залізницях. Влада виступає проти залізничих службовців з гострими репресіями, які тільки відстрашують людей від цієї служби. На одній брянській лінії покинуло службу 570 машиністів, наслідком чого залізнича обслуга страшенно перетяжена працею. Бувають випадки, що залізничники роблять службу без перерви по 38 годин, що теж причиняється до безнастанних залізничих катастроф. Одночасно нищаться масово вагони, особливо на бічних лініях. Обчислено, що протягом 9 місяців мин. року на всіх бічних лініях знищилось 34.000 вагонів.

— **Ровер за 33 золотих.** На цьогорічних торгах у Ляйпцігу був сильно заступлений японський промисл. У торгах взяло участь 180 японських фірм, що виставили коло 8.000 предметів, переважно виробів гумових, текстильних, роверів і т. п. Один японський ровер коштував 16 німецьких марок (33 зол.) Одночасно японський промисл глядає собі ринків збуту в Африці і південній Америці.

— **Країна зловживань і крадіжей.** Як повідомляє совітська преса, міська контроля в Ленінграді викрила великі зловживання. В ріжних міщевих фабриках відбувалися систематичні проневірення й крадежі, що дійшли до 2 міл. рублів. Хоч арештовано багато винуватців, інші крадуть дальше. Владі закидують, що нічого не робить. Деякі слідчі судді передержують акти вже від вісьмох місяців.

— **Убив кільканацять хлопців.** Німецька поліція арештувала 65-літнього Зефельда під закидом убивства 8-літн. хлопця в місцевости Вітенберге. Злочину допустився на сексуальному підкладі. Є підозріння, що Зефельд уже давніше убив 12 хлопців у Бранденбурґії та Мекленбурґії з тих самих мотивів.

— **Ріжні вістки.** Скінчив 90 літ колишній француський амбасадор у Берліні Жіль Камбон, член „Француської Академії“; каже, що буде жити ще довго, щоб не опорожнювати свого фотелю, бо в останній час його приятелі з Академії вибирають недобрих кандидатів. — З нагоди ювилею панування англійського короля роздали в Англії 80.000 медалів за всякі послуги, які віддали батьківщині ріжні громадяни. — Офіціяльна статистика каже, що з американських шкіл викинули за мин. рік шість 13-літніх дівчат за те, що вийшли заміж, 29 14-літніх і 104 15-літніх за ту саму провину; американський закон дозволяє дівчині вийти заміж щойно у 16. році життя. — Власники паризьких театрів і кін погрожують страйком проти надмірних податків; тепер у Парижі „повний сезон“ так, що публика булаби сильно схвильована таким страйком. — Синдикальний Союз письменників і журналістів у Франції рішив виключити із свого товариства всіх неарійців себто і всіх тих, що хоча би в третьому поколінні мали між своїми предками жидів. — В Москві уставлено 12 веж, високих на 30 м., з яких совітська молодь буде вправлятися у скоках з легкопадом. — Буревій, що навістив стейти Алябама, Місісіпі, Фльорида і Тексас, наробив величезної шкоди. Згинули 34 особи, а 100 осіб є ранених. — Коло деяких японських вульканів уставлено поліційну сторожу, тому що в останніх часах багато осіб кидалося в кратери, щоби покінчити з життям.

—o—

ДИВОГЛЯДИ.

З ГАРМАТОЮ НА МУХИ.

В Єгипті найшли новий спосіб боротьби з мухами. Цієї весни появилось там безліч мух і не можна було від них обігнатись. За містом вибрали велику купу сміття, облили її рідиною, що приваджувала мухи. Коли мухи обсіли купу, стріляли на неї з гармати, що мала трійло, яке вбивало всі мухи. Алеж кошт одного стрільна дуже високий.

СЛОНІ МАЮТЬ СВІЙ УНІВЕРСИТЕТ.

У Бомбаю заснували інститут, що називається „Слоневим“. Там учать слонів усього, що треба, щоб вони допомогали людям. Слон учиться працювати доцільно, видатно і навіть щадити свої сили. Власники слонів платять за них, як за університетські студії, дуже небагато і ці витрати дуже скоро їм виплачуються.

ВСЕСТОРОННІЙ МУЗИКА.

Був в Америці вчитель математики Гарольд Перкінс. Крім цього мав великий хист до музики. Який струмент не взяв у руки, грав на ньому з місця. Якийсь імпресаріо довідався про це і запропонував йому виступи у мюзік-голі. Тепер Перкінс грає там на 104 інструментах за одну годину. Ясно, що більшість із них він сам собі придумав.

Дописи.

СЯНІК.

Заборона українських імпрез. Від кількох місяців не можуть українські установи добитись дозволу від старости на найневинніші імпрези. Не вільно давати у нас ні аматорських вистав, ні концертів, ні відчитів. Ось чуємо, що кружкові „Р. Ш.“ заборонило староство уладити відчити про відновлення села в Мо-зохові, Мокрім та Боську, ось філія „Просвіти“ в Саноці не може відіграти пєси „Безталанна“, ось у селі Чертежі заборонено амат. виставу і т. д. і т. д. А одинокий мотив усіх тих заборон — огляд на „публичну безпеку“...

СТАНИСЛАВІВ.

Конкурсові змагання амат. гуртків. Минулої неділі відбулася III. вистава II. рунди, в якій взяли участь гуртки Микитинець, Чернієва, Ганусовець і Рибного. Перше місце добув гурток з Микитинець з 23. п. перед Чернієвом (22 п.). Про перше місце Микитинець рішила дуже добре виведена гуртова сцена. Поодинокі гуртки грали: Микитинці — Франка „Камяна душа“; Чернів — Васильченка „На перші гулі“; Ганусівці — Васькова „Жених із міста“; Рибно — Старицького „Як ковбаса та чарка“. Публики дуже мало.

Ян.

Шевченківський концерт у Княгинині-Місті. За прикладом інших передмість улаштувала й тутешня чит. „Просвіти“ Шевченківський концерт. На програму свята зложились: дуже гарна промова дир. Малогона, 4 декламації, а саме пп. Волошинівної, Тарафанюківної і двох малих хлопців — Бриндзея (6 літ) — та Шкляра (8 літ) і хорові продукції „Думки“. Публики мало. Слід зазначити, що Княгинин-Місто — це найслабше зорганізоване передмістя, яке будиться щойно завдяки повній посвяти праці гуртка ідейних людей, що доказали собі за ціль знищити у Княгинині-Місті гніздо комуністів, яке на тому передмісті було колись дуже сильне.

Ян.

СПОРТ.

ПЕРШИЙ ВИСТУП „ПРОЛОМУ" В ЦЬОМУ СЕЗОНІ.

Мин. неділі відкрив станиславівський „Пролом" літній сезон приват. змаганнями з „Адмірою". Перед змаганнями відбувся вибір капітана дружини, яким лишився за одноднушною згодою змагунів Роман Керикевич, його заступником Роман Демянчук. Опісля в імени Виділу привитав грачів з новим сезоном теплими словами д-р Кутинський, який зазначив, що Виділ доложить усіх старань, щоб улекшити змагунам працю на мураві, але рівночасно змагуни мусять вложити у свою гру в цілому сезоні якнайбільше амбіції та правдивої праці, щоб у 5-ліття клюбу доказати симпатикам і ворогам, що „Пролом" — це направду репрезентаційна українська дружина по цей бік Львова. Дальше новий референт секції м-р Ос. Крушельницький візвав грачів до солідної праці, до пильної участи в тренінгах до послуху приказам проводу — і дружина вибігла на грище в такому складі: Андріїшин І., Мокдович, Андріїшин II., Гавонідів III., Чаплинський, Кудіба, Ліськевич Б., Демянчук, Керикевич, Якібчук і Панашій. Змагання закінчились виграною „Пролому" 4 : 2 (1 : 1), хоч вислід 7 : 2 на користь „Пролому" відповідав би краще перевазі української дружини. В „Проломі" найкраще грав Андріїшин І., який боронив у безнадійних, здавалося б, позиціях. „Заяць" є вже тепер у знаменитій формі та є безперечно найкращим воротарем Станиславова. Дуже добре грала трійка нападу: Демянчук, Керикевич і Якібчук і лиш сильний вітер не позволив їй використати всіх дуже гарно випрацьованих позицій. Ціла дружина почала грати дуже амбітно й жертвенно. Виразно слабих пунктів у дружині не було. Б. Л.

—o—

Нові книжки й журнали.

СВІТ МОЛОДІ. журнал для українських дівчат. — Коломия, квітень 1935. Р. III. ч. 4.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 10. IV. год. 7·30 веч. „Небожеська комедія".

Четвер, 11. IV. год. 7·30 веч. „Крик".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 10. IV. год. 7·30 веч. „Подружний мечт".

Четвер, 11. IV. год. 7·30 веч. „Подружний мечт".

Кіна.

АДРІЯ: „Заглада світа" Гаррі Піль.

АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія".

АТЛЯНТИК: „Московські ночі".

ВАНДА: „Збещещена", Завіщання д-ра Фу-Манчу".

ҐРАЖИНА: „Вероніка" (Фр. Ґаль).

КАСІНО: „Весела вдова" оперетка Легара (з Мор. Шеваліє та Мекдональд).

КОЛІСЕЙ: „Двобій жінок" і ревія „Весна, гріх і сміх".

КОПЕРНИК: „Клеопатра" та найновіший тижневик.

МАРУСЕНЬКА: „Божок південних вод", „Леді Лю".

МІРАЖ: „Танець кохання", „Чи Люпина то дівчина".

МУЗА: „Весняна парада" (Фр. Ґаль).

ПАКС: „Вірлятко" та тижн. ПАТ-а.

ПАЛЯС: „Антко-поліцмайстер" (Дима).

ПАН: „Кохання Фрайляйн Доктор", „Створена до цілування".

РАЙ: „Каріока".

СВІТ: „Мікі Маус", „Новочасний Робінзон Крузо".

СОНЦЕ: „Прощання зі зброєю" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Двобій зі смертю" і ревія.

УТІХА: „Віва Вілля!" та ревія.

ХИМЕРА: „Чотирьох джентельменів" і Бастер Кітон.

Закордонне радіо.

Середа, 10. квітня 1935.

Відень (506,8) 12·00 Концерт, 17·25, 19·35 Орг. й легка музика, **Братислава** (298,8) 17·05 Тріо, 21·30 Суїта чеська Дворжака, **Париж** (1648) 20·00 Оп. арії (Кімнні сопран, хор. орх.), **Білгород** (437,3) 13·15 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 18·00 Муз., спів, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 17·50 Пісні Шуберта й Гендля, **Кельн** (455,9) 13·15 Легка музика, вес. пісоньки, **Мінхен** (405,4) 17·00 Попул. музика, **Штутгарт** (522,6) 18·30 Пісні, 20·45 Симф. концерт, **Будапешт** (550,5) 13·10 Симф. концерт, 17·00 Циг. музика, 18·30 Форт. реситаль, 19·30 Вечір опер („Кавалерія Рустікана" оп. Масканія, Мадярські фантазії Ліста), **Мілано** (368,6) 11·30 Легка музика, 17·15 Квінтет, **Рим** (420,8) 13·05, 17·05 Легка музика, 21·00 Опера.

Четвер, 11. квітня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10, 20·00 Концерт, 17·30 Віольонч. дуети, **Кошиці** (259,1) 18·00 Спів (у програмі твори закарпатських композит.), **Прага** (470,2) 17·50 Давні й нові сонатини, 20·05 Симф. концерт, **Париж** (1648) 12·15 Камер. концерт, 20·45 „Ромео і Юлія" др. симфонія Берліоза, **Білгород** (437,3) 17·00 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 16·30 Солісти (скр., клявесин), 20·10 Вес. концерт, 23·00 Суч. музика, спів, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина 20·10 Пісні молоді, **Кельн** (455,9) 12·00 Концерт, **Франкфурт** (251) 20·15 „Польська кров" оп. Недбаля, **Мінхен** (405,4) 15·00 З життя мужиків — вок. авд., 16·10 Солісти, **Будапешт** (550,5) 17·30 Концерт, 17·40 „Реквієм" Вердія в вик. Швайц. Т-ва Учителів Співу, **Мілано** (368,6) 11·30. 19·00 Легка музика, 17·05 Вок. концерт, 21·00 „Кармен" оп. Бізета, **Рим** (420,8) 13·05 Муз. радіофільма, 17·05 Солісти. 20·45 Симф. концерт.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Середа, 10 квітня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практичні вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Танки ріжних народів з ґр. пл., 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Концерт сальон. орх., 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 15·45 Музика, пісоньки, 16·30 Вплив весни на церу, 16·45 Фр. пісонька на ґр. пл., 17·00 Політика евр. держав після війни, 17·15 Солісти (Плятівна сопр., Камінський скр.) в супр. форт., 17·50 Про кн. Бистроня „Мегальоманія народова", 18·00 Концерт на теорбані Вол. Шуля, 18·15 Веселий скеч 18·30 Техн. скринька 18·40 Сільва рерум мист. життя, 18·45 У великопістному настоою (ґр. пл.), 19·15 Польські лед яхти, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Хор, 19·50 Акт. фейл., 20·00 Концерт (Гінцлер мецосопр., Снєжик бас) у супр. форт., 20·45 Веч. денник, 20·55 Як живемо та працюємо, 21·00 Шопенівський концерт 21·30 Рецитації поезій, 21·40 Скр. реситаль, 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Найгарніша ґр. пл., 23·00 Комунікати.

Четвер, 11. квітня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 На нашому подвірячку — авд. для нар. шкіл, 12·30, 13·18 Муз. поранок, 13·00 Хвилинка для жінок, 13·05 Полудн. денник, 13·45 З ринку праці, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 14·00 Легка музика в вик. військ. орхестр із ґр. пл., 16·45 Музика в діточому світику. 17·00 З ділянки розвоєвих дослідів (Біольоґія), 17·15 Театр Уяви: авд. „Стан. Пенцек, помпяр", 17·50 Спорт. порадник, 18·00 Камер. концерт, 18·15 Конрад і світ (сусп. погляди), 18·30 Листи та програми, 18·40 Сільва рерум. мист. життя, 18·45 Рекламовий концерт, 18.50 Американські пісоньки, 19·15 Питання популяризації, 19·25, 19·30 Спортові вістки, 19·35 Дрібні скрипкові твори, 19·50 Провідні ідеї нової конституції, 20·00 Легка музика, спів Вітас), 20·30 Реклям. концерт, 20·40 Веч. денник, 20·50—0·30 Трансм. з Мілана з Театру „Ля Скаля": „Кармен" оп. Бізета; у перерві ок. 21·50 фрагм. із повелі Меріме „Кармен", ок. 22·50 муз. фейл., ок. 23·55 „Біле місто білих голубів".

Конкурс.

Гімназія С. С. Василіянок у Станиславові оголошує отсим **конкурс** на вчительку (ля) латинської мови. Вимагані повні кваліфікації та кількалітна вчительська практика. Платня по умові. Подання вносити до 5 травня б. р.

1345 ДИРЕКЦІЯ.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·28—5·30 зол.

Нім. марка 1·95—2·05, фр. франки 34·80—35·05, шв. франки 171·50—172·00, фунти стерлінґи 25·50—25·80, австр. шілінґи 98·00—99·50, чеські корони 21·70—22·00, рум. леви 32·50—34·00, ліри 43·50—44·50.

Золото: Доляри 9·00—9·08, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·80, Корони 36·60—36·80, Рублі 46·00—47·50. 1 гр. 5·92·44.

Срібло: Корони австр. 0·32, Рублі 1·40, Фльорени 0·85, 1 гр. ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Г. К. З. 44·50—46·25, 5 проц. дол. Б. Г. 51·50—53·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 44·00—45·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 47·00—48·50, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—53·50, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—55·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Премівки.

Долярівки 53·00—54·50, Інвестиційні ·00—112·00, Будівельна 45·50—47·00.

103

ЗБІЖЕ.

Ціни паритас	Підволочиська від	до	льоко Львів від	до
Пшениця одноц.	17·50	17·75	19·00	19·25
Пшениця збірна	16·50	16·75	18·00	18·25
Жито одноціле	13·25	13·50	15·00	15·25
Жито збірне	12·75	13·00	14·50	14·75
Ячмінь одноцілий	13·00	13·25		
Ячмінь на мливо	12·00	12·25	14·00	14·25
Гречка на мливо	16·75	17·00		
Крупи гречані	27·00	29·00		
Мука пш. I. А.	31·00	31·50		
Мука пш. I. Б.	29·00	29·50		
Мука пш. I. Ц.	27·00	27·50		
Мука пш I. Д.	26·25	26·75		
Мука пш II. А.	24·00	24·50		
Мука пш II. Ц.	24·00	24·50		
Мука пш. II. Д.	21·50	22·00		
Мука пш. II. Е.	21·00	21·50		
Мука пш. II. Ф.	19.50	20·00		
Мука пш. II. Г.	19·00	19·50		
Мука пш. III. А.	14·00	14·50		
Мука пш. III. Б.	12·00	12·50		
Мука пш. разова	18·00	18·50		
Мука житня I. кат. до 55%	22·25	22·75		
Мука житня I. кат. до 65%	21·75	22·25		
Мука житня II. к. ситк. до 70%	14·00	14·50		
Мука житня раз. до 95%	16·50	17·00		
Висівки пшен. гр	8·50	9·00		
Висівки пшен. сер.	8·25	8·75		
Крупи ячмінні гр.			24·00	25·00
Пенцак			24·00	25·00

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9 квітня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла франко магазин	2·70 зол.
1 л. молока	0·16 „
1 л. сметани	0·80 „
1 к. яєць	2·25—2·30 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло звишкова, на молоко і сметану сильна, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. квітня ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята		за 1 кг.	2·50 зол.
Молоді кури	I. кл.	„	0·90 „
Старі	„	„	0·75 „
Підгодов. індики	„	„	1·10 „
„ індички	„	„	1·30 „
Пантарки	„	„	1·30 „
Молоді голуби за пару			0·50 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

Читайте „Діло"!

ОПОВІСТКИ.

На голодуючих Яворівщини зложив персонал друкарні „Діла" в золотих: Сидорак Ю. 2·—, Калагур Т. 3·—, Галушка М. 2·—, Швед Р. 2·—, Каїш М. 1·—, Калагур М. 1·—, Партикевич Р. 3·20, Кожак М. 2·—, Кубішин М. 1·50, Партикевич М. 1·—, Микитка А. 1·—, Яшшевський Ст. 1·—, Балицький В. 0·50, Зінкевич В. 1·30, Кокот О. 1·—, Памуда В. 0·50, Скулка С. 0·50, Гаврилів Т. 0·50, Булич І. 1·—, Подошинович О. 0·50, Чернявська О. 0·50, Мисак М. 0·50, Сидорак А. 0·50, Бійовська І. 0·50, Букартик Р. 0·50, Шавель М. 0·50, Синовець М. 0·50. Разом 30·— зол.

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Українського Гігієнічного Товариства

відбудуться дня 14. квітня 1935 в неділю в годині 12 вполудне у Львові, при вул. Рутовського 22 в салі „УКРАЇНСЬКОЇ БЕСІДИ" зі звичайним порядком нарад.

Д-р М. Паньчишин, голова. Д-р С. Панкевичівна, секретар.

ДЕШЕВО! ДЕШЕВО

СІТКИ ДО ОГОРОЖІ

І. КОНРАД

ЛЬВІВ, ГЕТМАНСЬКА 22.

1204 2—4

„Христос наша сила"

це найбільший популярний часопис, присвячений релігійно-моральному життю українських родин, виходить двічі в місяць.

Х. Н. С. За рік свого існування поширився в рекордовому числі між читачами а то тому що є цікавий, богато ілюстрований і приносить вістки, що обіймають потреби цілого життя.

Х. Н. С. є найдешевшим часописом, бо коштує всього одно число 10 сотиків. — Передплата місячно 20 сот., піврічна 1·20, річно 2·40. —

Тому не отягайтеся, а шліть передплату на Х. Н. С.

Адреса редакції і Адміністрації: Львів, Японська ч. 7., тел. 94-56 конто П. К. О. Львів 505,024 121

Гарні й дешеві книжки Видавничої Спілки „Діло"

	ціна	почтова пересилка
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя I.**	1·90 зол.	0·30
Василь Софронів: **Липнева отрута**	1·40 „	0·30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина I. II. III.** Окрема частина по зол 1·50	4·50 „	0·50
Ст. Левинський: **З японського дому**	1·50 „	0·30
М. Рудницький: **Між ідеєю і формою**	1·50 „	0·30
Е. Бронте: **Буревірхи,** переклав М. Рудницький	1·50 „	0·30
Проспер Меріме. **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав Василь Софронів	0·95 „	0·25
Альфонс Доде. **Маціський,** із французької мови переклав М. Рудницький	1·00 „	0·30
Володимир Островський: **Сміх землі**	0·30 „	0·15
Микола Матіїв Мельник: **Крізь дим і згар**	0·50 „	0·15
Гордій Брасюк: **Бегунці**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Шевченко і княжна Рєпніна**	0·80 „	0·15
Михайло Возняк: **Белей і Кониський**	0·50 „	0·15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0·80 „	0·15

Дістати можна у Видавничій Спілці **„Діло" Львів, Ринок 10** та у всіх книгарнях.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти, 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35

1 „ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60

„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15

купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0·10

шукаючі праці . . . . „ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 450·—

„ „ 1/2 . . . . . „ 250·—

„ „ 1/4 . . . . . „ 130·—

„ „ 1/8 . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.